

Manresa-Dakar: el ral·li de la solidaritat

Un acord entre els clubs UNESCO de Manresa i de Dakar permetrà la col·laboració de joves de la capital del Bages en la lluita contra la desertització al Senegal.

Xavier Duran

Entre el 21 de juliol i el 17 d'agost, vint-i-dos joves de Manresa, capital de la comarca del Bages, participaran en treballs de repoblació forestal a Bambilor, petita població vora Dakar, al Senegal. La iniciativa va sorgir del club UNESCO Martin Luther King, de Dakar.

Un dels dirigents d'aquesta darrera entitat és el català Francesc Garcia de Haro. En un viatge a Barcelona, va proposar al Club UNESCO de Catalunya organitzar la col·laboració entre joves del nostre país i del Senegal. Quan el projecte va prendre forma, es van plantejar possibles camps d'actuació com alfabetització, repoblació forestal, millora dels parcs i urbanisme.

Quant a aquest darrer, alguns arquitectes ja han mostrat interès per fer estudis a Dakar, una ciutat que té vora un milió d'habitants i té una estructura que dificulta la creixent circulació de vehicles. Pel que fa a l'alfabetització, hi ha mestres disposats a viatjar a Dakar l'estiu de l'any que ve.

Es va decidir que la primera activitat fóra la repoblació forestal. El Senegal té una part nord molt àrida i desèrtica i un sud de clima més tropical. Al nord, cada any el desert avança uns sis quilòmetres. Els nois de Manresa col·laboraran amb un grup de quinze joves senegalesos en la repoblació.

L'arbre triat per plantar és un de l'espècie *Leucaena*, de la família de les mimoses. Presenta molts avantatges: és resistent a les dures condicions climàtiques del desert, creix molt ràpidament, té fruits i fulles comestibles i el seu tronc es pot utilitzar en la fabricació de paper.

Intercanvi cultural

A més, la convivència entre els dos grups de joves permetrà que cada un conegui una cultura i un mode de vida molt diferent del seu. El projecte no solament té l'objectiu de fer una feina útil a un país que ho necessita, sinó que, al mateix temps, vol promoure l'inter-

canvi de joves. Així, els manresans s'han estat preparant per conèixer el país on passaran quatre setmanes. També és possible que un grup de joves senegalesos viatgi a Manresa l'any vinent.

L'esperit crític cap al Ral·li París-Dakar ha estat present durant tota l'organització de la campanya. L'associació UNESCO del Senegal és contrària al ral·li perquè creu que no aporta res en el camp cultural ni pel que fa a valors socials, i sí, en canvi, potencia el consum i la publicitat. Per a Albert Martí Carreras, president de l'Associació UNESCO de Manresa, «el Manresa-Dakar 1989 serà un ral·li de solidaritat, de la solidaritat Nord-Sud, que vol anar a col·laborar amb el Sud i no a servir-se'n impunement».

El Manresa-Dakar no serà la primera activitat d'aquest tipus realitzada per joves catalans. Fa uns anys, uns nois del Marroc van conviure uns dies amb nois barcelonins en el Baix Llobregat. També uns joves de Kenya van passar uns dies en una masia de Sant Fruitós de Bages. Es tracta, doncs, d'una iniciativa que s'emmarca en els objectius de les associacions i Clubs UNESCO, que volen promoure la pau i el respecte mutu, a més d'endegar programes de desenvolupament. Actualment hi ha uns 3.500 centres d'aquest tipus arreu del món. Són organitzacions no governamentals, reunides en la Federació Mundial d'Associacions, Centres i Clubs UNESCO. Als Països Catalans hi ha diverses entitats d'aquest tipus. Hi ha clubs o associacions UNESCO a Barcelona, Lloret, Manresa, Girona, Badalona, Alcoi i Formentera. Aquest darrer club té com a objectiu la protecció de l'entorn natural d'aquella illa.

A Barcelona també hi ha el Centre UNESCO, fundat a finals de l'any 1984. Al contrari dels clubs, no té associats. És una oficina tècnica que produeix i difon material sobre la UNESCO i les seves activitats. Al mateix temps, serveix de pont entre tot l'àmbit cultural català i aquella organització. □

Imatge del París-Dakar.

Senegal, un estat amb una part nord molt àrida, desèrtica.